

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 12.

Girona, divendres, 9 d'abril de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

ESPURNES

"Un Govern que governi i un poble que calli i obeeixi", escrivia l'altre dia un republicà rabiosament esquerrista.

I afegia, l'endemà: "No s'ha de dir que no torni a fer-ho més, sinó que no hagi de tornar a fer-ho més", referint-se al cop presidencialista de Lluís Companys.

Les infules republicanes van prenent proporcions insospitades... per allà el 19 i 20 de juliol de l'any de gràcia del 1936.

Hi ha personatges republicans d'esquerra que, si tinguessin un dit vergonya, ja s'haurien fet l'hara-kiri.

Preguntava, ahir, al Gran Price, el buròcrata Sesé, enquirit a la direcció regional de la U. G. T.: "És que no són obrers els milers i milers de treballadors ugetistes de la indústria tèxtil i fabril? Que no ho són, tampoc, els obrers metallúrgics ugetistes, que en les sis fàbriques més importants de Catalunya constitueixen majoria? O bé, que ho són menys els del ram de l'edificació?"

Si que ho són, Sesé; naturalment que sí. A Girona, per exemple, constitueixen el 60 o el 70 per cent de la totalitat de treballadors adherits a la U. G. T. El 30 per cent restant l'integra un mosaic de sindicats i sindicats creats per la burocràcia staliniana per als fins del seu imperialisme sindical.

I bé. Al Comitè de la Federació Local, aquells tres sindicats que tenen al seu si el 70 per cent dels treballadors de la U. G. T., no hi disposen més que d'UN vot cadascun. Igual, exactament igual que el 30 per cent restant, compost, apart honroses excepcions, per una munió de caricatures sindicals d'ànima perfectament reaccionària.

La democràcia sindical ha d'estar basada necessàriament en la celebració d'assemblees, Plens i Congressos. Comicis en els quals les votacions han d'ésser proporcionals.

Doncs bé. Ja hem esmentat la novíssima mecànica imperant a Girona. Ara citarem uns exemples de Tarragona. A aquesta ciutat mediterrànea, la burocràcia staliniana hi ha constituït un sindicat de farmacèutics, un de dependents de farmàcia, un de practicants, un de llevadores... Si no se li acaba la corda, arribarà a ésser capaç de crear el sindicat de parteres.

Hi ha també, dintre la U. G. T. de Tarragona, el Sindicat de Treballadors del moll, el qual deu aplegar un parell de milers d'obers. Aquest Sindicat, doncs, té, al Comitè de la Federació Lo-

La crisi del Govern de la Generalitat ha d'ésser resolta de pressa, amb netedat i de cara a les masses treballadores.

El Comitè Central del P.O.U.M., celebrat el diumenge dia 28 de març, adoptà la resolució següent, continent els

Tretze punts de la victòria

1. — Socialització de la gran indústria i del transport.
2. — Nacionalització de la Banca.
3. — Municipalització de la vivenda.
4. — Formació d'un Exèrcit controlat per la classe treballadora.
5. — Constitució d'un Cos de Seguretat Interior únic, a base de les Patrulles de Control i del Cos d'Investigació creats per la revolució i amb la incorporació dels antics Cossos que hagin demostrat llur fidelitat a la classe obrera.
6. — Ofensiva immediata a Aragó.
7. — Reducció dels grans sous.
8. — Monopoli del comerç exterior.
9. — Creació d'una potent indústria de guerra socialitzada i rigurosament centralitzada.
10. — Nacionalització de la terra, entregant-la en usufruct als que la treballen, als quals se'ls concedirà els crèdits necessaris. Explotació col·lectiva de les grans hereditats i auxili econòmic a les explotacions de tipus col·lectiu creades en el curs de la revolució i que hagin demostrat llur vitalitat.
11. — Lluita implacable contra els acaparadors i agiotistes mitjançant un control rigorós i directe de la distribució i dels preus de les subsistències.
12. — Organització ràpida i eficient de la defensa aèria i marítima de tot el territori.
13. — Convocatòria d'un Congrés de delegats dels Sindicats obrers i camperols i dels combatents, per tal d'establir les bases fonamentals del nou règim i elegir un Govern obrer i camperol que serà el més democràtic que s'hagi conegut, per quant constituirà l'expressió inequívoca de la voluntat de la immensa majoria del país i tindrà tota l'autoritat per a afiançar el nou ordre revolucionari.

(Vegeu a 4.ª pàgina Crònica diària i Guió)

Editorial

SOM I SEREM!

cal, UN VOT, idènticament que el Sindicat de vuit llevadores.

Tanmateix, aquest escàndol sindical s'acabarà. La sensibilitat de la classe treballadora sol tenir el son fort. Però quan es desvetlla, fa feina.

Mentrestant, però, la feina la va fent la burocràcia staliniana enquistada a la direcció. Ha col·laborat en l'elaboració de l'autosensacional pla de la "victòria". (Però, per què ens heu fet patir tant temps, ingrats?)

I se'ns acut una pregunta, ingènua, com sempre: A quins Sindicats de la U. G. T. heu consultat, il·lustres Sesés? Quins Sindicats ugetistes us han donat llur conformitat? El dels metallúrgics, treballadors del moll, edificació, etc., o el de les vuit llevadores?

L'Agent de divertiment.

S'equivocaren de mig a mig. El P.O.U.M. no és un partit nascut a l'escalf d'una influència momentània ni a la vista d'un repartiment de prebendes. La seva trajectòria no és una improvisació; és una línia recta, en conducta, en consigna i en doctrina, que arrancà de l'invicte Bloc Obrer i Camperol per enfilarse, dreturer, el camí del Socialisme.

El P. O. U. M. és la segona etapa del B.O.C., del qual n'heretà l'austeritat, l'esperit de sacrifici i una bandera marxista-leninista, que enarborarem enfront de totes les tempestes i, àdhuc, per damunt de popularitats temporeres.

Cap partit, com nosaltres, ha estat el blanc sempitern de totes les ofensives contrarrevolucionàries. El P.O.U.M., però, ha conservat ben alta i ben dreta la nostra bandera roja, que ja mai no erriarem.

Pensaven escombrar-nos de la vida política catalana, a través d'una expulsió governamental. Il·lusions estranyes! El P.O.U.M. té una base on recolzar-se, que no és, precisament, el favor oficial d'una Conselleria.

Ni els buròcrates, ni els arribistes, ni els aprofitadors tenen un lloc a casa nostra. És el proletariat revolucionari, l'autèntica massa treballadora, la intransigentment classista, qui dona suport, estabilitat i pes específic al P.O.U.M.

P. S. U. C.-U. G. T.

Hem vist pels carrers de la nostra ciutat uns raquívics cartells que anuncien un míting dels campions de la democràcia. De la democràcia burgesa, naturalment. Ens referim al P.S.U.C.

No tindriem res a dir-hi si no esmentéssim aquells migrants cartells quelcom que no reflexa la veritat. L'encapçalament diu P.S.U.C.-U. G. T. i suposem que els organitzadors d'aquest acte no han consultat amb les juntes dels sindicats de la U.G.T., com tampoc no ho feren els que intitularen el diari republicà "Front" com a òrgan dels sindicats i del suc.

Com tantes i tantes coses s'han fet sense comptar per a res amb l'aprovació dels afiliats als sindicats.

Ja és hora que els dirigents suquistes comencin a donar-se compte que, de continuar per aquest camí, arribaran fatalment fins on pot arribar tot aquell que s'apropia indegudament d'allò que és patrimoni de tots els obrers.

Els treballadors a l'escalf dels aconèximents que estem vivint, van adquirint una maduresa política i una consciència de classe que els dirigents suquistes no podran deturar per més que facin. Una cosa és el partit polític i una altra l'organització sindical. Una cosa és cercar l'ajut dels quadres sindicals i una altra és fer servir la dignitat dels militants sindicals per a manobres de partit. A Girona, on la U. G. T. no havia existit mai, podia haver-se fet una vertadera lleuor revo-

lucionària, si els dirigents no s'haguessin entestat en no moure's del clos de les consignes del suc.

Al no fer-ho així, s'ha creat un descontent general entre els obrers ugetistes gironins que no han trobat en l'Executiva més que militants del suc, o sigui de partit, enlloc de militants sindicals.

Entestats a barrar el pas a la democràcia, es varen oblidar de procurar que la direcció fos democràtica i lliurement elegida i l'Executiva està formada per excel·lents companys però que cap d'ells, ni un, ha intervingut mai en cap vaga ni conflicte social. Això comporta una inexperiència ben pròpia, que els ha conduït a l'actuació al marge de la base, privant que aquesta es manifestés en una sèrie de problemes que tenim plantejats a Girona i que no tenen res a veure amb les consignes confidencials del partit polític suc.

El míting d'aquesta nit, no serà només que de partit polític. La U. G. T. no hi té res a veure. Els proletaris gironins de la U. G. T. no han autoritzat a ningú per a què parli a nom seu aquesta nit. Són atribucions usurpades.

Camarades de l'Executiva: Treieu la sella a l'organització sindical i no seguïu ofegant la lliure expressió dels afiliats. Torneu a l'organització aquella democràcia sindical que havia estat sempre norma de la U. G. T.

M. GAYOLA

Ales negres a Port-Bou Llegiu a la segona pàgina la informació del bombardeig criminal que ha estat víctima aquest matí, Port-Bou.

La iniciativa dels carrilaires

ABRIGALLS!

La tràgica experiència dels bombardeigs aeris i les visites de l'aviació facciosa en terres de Girona han conmovut als ciutadans de casa nostra. Sembla que hi haurà una vertadera mobilització de veïns per tal de construir, pel seu compte, abrighalls, vista la sordera del conseller d'Obres del nostre Municipi.

Els ferroviaris, que en la nostra revolució hi juguen un paper magnífic, han començat ja llur mobilització. Han començat a fer dos refugis la capacitat dels quals serà superior a cent persones cadascun. Seran fets amb tota classe de garanties de seguretat, en els patis dels tallers, que a la nostra ciutat té la col·lectivitat del Carril. Cada dia

després de la jornada de treball, un torn de vint-i-cinc companys dedica dues hores de pic i pala. Els camarades del carril estan una vegada més a l'alçada de les circumstàncies i nosaltres els felicitem cordialment.

Cal que l'exemple d'aquests companys serveixi d'estímul a tots els obrers per tal de fer una mobilització i obligar, si cal, a que siguin facilitades eines de treball.

Tant-se-val. Si a l'Ajuntament no el preocupa la seguretat personal dels infants dels obrers gironins, aquests sabran el que han de fer. I si encare s'hi posen obstacles, parlarem més clar per tal que tot hom ens entengui.

Un obrer del 2.º districte.

VIDA DEL PARTIT

El Secretariat Femení del Partit Obrer d'Unificació Marxista creient que, davant els moments transcendents que estem travessant, és necessari fer sentir la seva veu a tot el poble treballador i principalment a la dona proletària, ha organitzat unes conferències per ràdio que setmanalment dirigirà al poble gironí.

Cada divendres, immediatament després del periòdic parlat C.N.T., F.A.I., una companya del Secretariat Femení del P.O.U.M., parlarà sobre un tema diferent.

Secretariat Femení del POUM

El Secretariat Femení del Partit Obrer d'Unificació Marxista creient que, davant els moments transcendents que estem travessant, és necessari fer sentir la seva veu a tot el poble treballador i principalment a la dona proletària, ha organitzat unes conferències per ràdio que setmanalment dirigirà al poble gironí.

Cada divendres, immediatament després del periòdic parlat C.N.T.-F.A.I., una companya del Secretariat Femení del P.O.U.M. parlarà sobre un tema diferent.

Demà divendres disertarà sobre el tema «La dona i la lluita de classes».

Companya:

Dissabte tindrà lloc, a les set del vespre, en el nostre local, una reunió extraordinària.

Davant la importància dels moments que estem travessant el nostre Secretariat, el Secretariat Femení del P.O.U.M., ha cregut convenient organitzar una xarxa o petita conferència, a càrrec de dos companyes de Barcelona, a fi de que cada militant sàpiga la feina que està realitzant el nostre Secretariat.

Les companyes Andrade i Peiró estaran dissabte entre nosaltres.

Com a dona conscient i com militant d'un partit revolucionari, únic que lluita pel benestar de tots els treballadors, tens l'obligació d'assistir a la reunió. Què cap excusa pugui impedir-ho.

No hi manquis.

El Secretariat.

SOCORS ROIG DEL P. O. U. M.

Es posa en coneixement de totes les companyes del partit i de les simpatitzants i voluntàries que anaven a treballar al taller que el Socors Roig del P. O. U. M. tenia

muntat a la Caceria "Lenin" (ex-convent de les Beates) que, aquest, ha estat traslladat al local del carrer de Ciutadans, 12-2.º-1.º.

Per la necessitat que tenim tots de treballar pels nostres companys del front, és necessari que cap com-

UN COMPANYY DE VIATGE

(Passa a la pàgina 4)

més clara i més decisiva d'aquelles hores i de les hores que vindrien.

Portant aquell fusell a l'esquena, els seus amics, la "seva" penya sortí amb les primeres formacions roges que s'hagueren d'improvisar. Ell prou volia marxar amb ells, anar al front. Algú se'l mirà i li digué que era massa jove. No el deixaren marxar. Aquell dia, el minyó plorà llàgrimes amargues. La misèria, el ventre buit, la brutícia, els cops, el clima obscur de la seva infantesa, no l'havien preocupat mai. Les llàgrimes li eren una cosa poc menys que desconeguda. Amb els mocs rajant-li nas avall, s'havia sentit sempre completament feliç. Però ara, la terra se li havia enfonsat sota els peus. Ara es trobava que no el deixaven anar al front, amb la seva penya. Quina culpa tenia ell d'haver nascut massa tard...! Els seus amics bé eren bons per anar-hi. Es que potser no era tant fort i tant decidit com ells? No havia fet potser les mateixes coregudes? No havia fumant, potser, sense tosir, sense marejar-se, les mateixes cigarretes furtives? I doncs...? Es que li volien mal?

D'ençà d'aleshores ja havia plogut. Dels seus amics del front, no n'havia sabut res. Però el propòsit madurava constantment dins d'aquell cervell. I finalment l'ocasió s'havia presentat. Un dels seus amics es trobava de permís a Barcelona. Dintre pocs dies sortia novament cap al front. I ningú no sap com, aquell matí a l'Estació del Nord eren dos els que sortien. No hi havia en aquell moment força al món capaç d'aturar aquell minyó.

El bitllet del ferrocarril, les formalitats burocràtiques, tot això eren coses d'un valor més aviat relatiu. L'home volia anar al front, i l'home anà al front. A Barbastre ens separàrem. I quan el seu grup marxà, es vingué a despedir de mi, com una persona gran.

Que tinguis sort, "xava", em digué estrenyent-me la mà.

FONT I FERRAN

panya deixi de portar el seu ajut. lacionades amb l'educació socialista

SECRETARIAT FEMENI DEL P.O.U.M.

El Secretariat Femení del P. O. U. M. conxeador de la seva responsabilitat revolucionària en els moments que estem travessant i a fi d'agrupar i intensificar el treball de les companyes que, sense ésser del P.O.U.M., senten i comprenen quin és el camí que ha de seguir el proletariat per arribar a la seva emancipació total, ha fet un carnet de miliciana que pot adquirir-se al nostre Secretariat per el preu únic d'una pesseta anyal.

DEPARTAMENT DE GUERRA DEL P.O.U.M.

A tots els companys i companyes del Partit Obrer d'Unificació Marxista i Joventut Comunista Ibèrica, se'ls espera cada dia a dos quarts de set de la tarda a la "Caserna Lenin" per a fer exercicis militars.

No deu mancar-hi cap militant.

El delegat responsable

SECRETARIAT FEMENI DEL P.O.U.M.

Companya: Dissabte, dia 10, tindrà lloc una reunió extraordinària, en la qual, per la importància de la mateixa, prendran part dues companyes del Secretariat Femení de Barcelona.

Davant la transcendència d'aquesta reunió, companya no hi manquis.

El Secretariat

Companya: Ja has ingressat al Secretariat Femení del P.O.U.M.?

A TOTES LES SECCIONS DE PIONERS COMUNISTES D'ESPANYA

Per a demà dissabte, dia 10, s'iniciaran a Barcelona les reunions de la Conferència General de Pioners Comunistes organitzada per la Federació. En aquesta Conferència es tractaran àmpliament totes les qüestions re-

P. O. U. M. LLIERCA J. C. I.

Diuenge, dia 11, a les quatre de la tarda

GRANDIOS MITING

d'homenatge als camarades del Comitè Antifeixista

Parlaran: **Jaume Brunso**, per la J. C. I.

Antònia Adroher, pel Secretariat femení del P.O.U.M.

Llorenç Sala, del C. Comarcal del P.O.U.M. de La Garrotxa.

Miquel Gaiolà, del C. L. de Girona.

Joan Quer, del C. Regional.

Presidirà: **Pere Llongarri**.

Nota: Per tal que els camarades que ho desitgin puguin concórrer al grandios acte, sortirà un autobús a dos quarts de tres de la tarda, de la plaça de la República. El preu del viatge d'anada i retorn serà de 5 pessetes. Les inscripcions hauran d'efectuar-se fins el dissabte, a les 7 de la tarda.

tes es sentaran les sòlides bases d'un formidable moviment de nens obrers i camperols enquadrats a les fileres roges dels lluitadors comunistes.

Secretariat Central de la Federació de Pioners Comunistes.

Barcelona, 5 d'abril de 1937

Federació de Pioners Comunistes

El propinent diuenge, a les 6 de la tarda, se celebrarà en el local del P.O.U.M. (saló d'actes) una sessió de cinema sota el següent programa:

«El Ski» (esports de neu).

«Vivan las vacaciones» (per la pandilla).

«París» (documental).

«Charlot Tramoyista» (còmica).

Aquesta sessió ha estat organitzada pel Socors Roig del P.O.U.M.

Secretariat Administratiu i d'Organització

Es notifica als afiliats que a partir de la data el cobrament de rebuts serà fet a l'oficina de cotització de les 4 a les 6 del vespre tots els dies feiners. Els afassats seran portats a domicili carregant-hi el corresponent augment de 10 cèntims pel cobrador.

El Secretari, Joan Soler.

NOTICIARI

Ales negres a la costa catalana

Aquesta matinada, quatre trimotors facciosos han llançat una gran quantitat de bombes sobre diversos llocs de Port-Bou.—No s'ha de lamentar cap víctima greu.—També han atacat un veler que navegava en aigües de Port-Bou

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de Defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

A les quatre d'aquesta matinada s'han presentat, damunt Portbou, quatre trimotors facciosos els quals han llançat unes quaranta bombes, la majoria de les quals eren incendiàries.

L'objectiu perseguit pels criminals aviadors feixistes era l'estació dels ferrocarrils, però, cap dels artefactes ha lograt tocar-la caient tots ells a gran distància.

Setze bombes han quedat sense explotar.

Hi ha que lamentar quatre ferits lleus, per casc de metralla.

Els danys materials causats són alguns desperfectes a les anomenades "Casa Gran", "Casa dels Ferroviaris" i cinc cases més.

Una de les bombes incendiàries ha caigut prop de la frontera, en territori francès.

Els aparells enemics també llençaren cinc bombes contra un veler que navegava davant Port-Bou. Totes caigueren a la mar, a gran distància del vaixell, i sols una féu explosió.

Aquesta covarda agressió a una població indefensa, lluny de deprimir els habitants de Port-Bou ha servit sols per a augmentar llur fervor anti-feixista.

Girona, 9 d'abril del 1937

Per la Comissaria de Defensa

El Comissari

Pey Sardà.

Des de l'Hospital de Figueres ens comuniquen que un dels ferits que la barbàrie feixista ha causat a Port-Bou ha hagut d'ésser hospitalitzat a aquest benèfic establiment i s'anomena Rosario Giménez Garcia de 23 anys, de ferida a les cames.

Consell Municipal de Girona Conselleria de la Vivenda

Havent constatat aquesta Conselleria de la Vivenda que alguns llogaters d'estatges al desocupar-los han fet entrega de les claus d'estatges a altres ciutadans, que hi han instal·lat mobiliari i passat a ocupar-los sense formalitzar abans la corresponent baixa i alta a les Oficines d'aquesta Conselleria, únic organisme que legalment pot llogar dits estatges, per tal d'evitar els perjudicis que podrien ocasionar-se als ciutadans, obligant-los a evacuar el pis o local ocupat indegudament, fa avinent que hom s'abstingui d'acceptar les claus que els hi puguin ésser entregades si no hi ha recull de l'Oficina competent: i es

L'enemic ha sofert 80 morts i 11 presoners al sector d'Alcubierre

recorda als que deixen lliure algun pis o altre local urbà l'obligació que tenen de formular la corresponent baixa i lliurar totes les claus a la referida Oficina.

Girona 2 d'Abril del 1937.

Conselleria de Propaganda

Per al dia 23 del mes que som, aquesta Conselleria ha organitzat un magne festival artístic de caràcter benèfic, en el qual prendran part l'Orquestra Simfònica de Girona i l'excel·lent pianista Vicenç.

Es digne de tota lloança el desinterès amb que s'han ofert per a prendre part en aquest festival el mestre Ricard Lamote de Grignon, el qual tants aplaudiments obtingué amb motiu del concert de la Banda Municipal de Barcelona, i el jove pianista Vicenç, molt conegut en l'ambient musical.

D'aquest important festival, que ah desvetllat gran interès entre els amants de la música i dels concerts populars, ja en donarem altres detalls més endavant.

Continuen rebent-se donatius per l'ajut a Madrid, organitzat per aquesta Conselleria, segons petició circular de l'Alcalde de Barcelona.

En el dia d'avui s'han rebut els següents donatius:

Pere Pujolràs, 25 ptes.; Isidre Pujolràs, 25; Una admiradora de Pi i Sunyer, 10; Dr. Muñoz, 100; Dr. Massa, 100; Josep Casadevall, 10; Agustí Ensesa, 50.

Aquesta Conselleria de Propaganda agraeix profundament els donatius dels ciutadans esmentats i espera que d'altres engreixiran la llista de donants a favor de l'ajut a Madrid.

Tot per els combatents madrilenys!

Tot per els defensors de la llibertat!

Comité Local Segell Pro Infància

Origen d'aquests segells

L'origen d'aquests Segells, data del 1904 època en la qual, un funcionari de Correus danès anomenat Eimer Holboll, apesariat per l'extensió que prenia la tuberculosi al seu país, proposà al Govern l'emissió d'un segell de caire voluntari, amb el producte del qual, com a finalitat immediata, es construiria un Preventori per infants.

Obtinguda aquesta concessió i recolzada pel Govern danès aquesta iniciativa, s'organitzà la primera Campanya, i el poble danès interpretà tant admirablement el sentit social i humanitari de l'obra que en la primera Campanya s'obtingué una recaptació neta de 70 mil coronas, xifra que anà en augment cada any.

El succés assolit en aquesta Campanya, estimulà a totes les Institucions de lluita contra la mortalitat infantil i contra la tuberculosi, de tal manera, que comoguts per un resort, totes elles—govern, poble—es llançaren a una activa propaganda d'higiene social i infantil, organitzaren un veritable exercit de salut. Tractant únicament de la lluita contra la mor-

talitat infantil i contra la tuberculosi a Dinamarca, es podria escriure varis volums força interessants.

Bastarà dir que, en el moment d'aparèixer el "Segell de Noel", que així es titulà a Dinamarca, aquest país era el més afectat per la tuberculosi i gràcies a aquesta lluita avui és el país d'Europa que les seves estadístiques són les que donen les xifres més reduïdes de mortalitat infantil i per tuberculosi.

El poble danès en agraïment a l'iniciador d'aquests segells, mort suara farà cinc anys, li ha aixecat un monument.

A Dinamarca des de fa uns quants anys han deixat d'ésser un problema aquestes lluites i avui, en els Sanatoris i Preventoris d'aquell país, sobren llits per manca de malalts i l'obra del "Segell" ha derivat únicament per obres d'Assistència infantil en els seus diversos aspectes sanitaris, culturals, esportius, etc.

Amadeu Oliva a Barcelona

Hà sortit aquest matí en direcció a Barcelona per tal de resoldre assumptes referent al seu departament el comissari d'Ordre Públic company Amadeu Oliva.

Generalitat de Catalunya Comissaria Delegada a Girona

AVIS

Pel present es posa en coneixement de totes les sol·licitants per al concurs d'Aspirants a Infermeres, que a partir d'avui hauran de presentar-se al Dispensari del doctor Bosch Masgrau, establert en l'Hospital de les Comarques Gironines, de 6 a 7 de la tarda, a l'objecte de sofrir un examen mèdic.

Girona 9 d'Abril del 1937.—El Comissari Delegat, M. Jordi Frigola.

Sindicato de la Industria de la Edificación. C.N.T. - U.G.T.

Invita a todos sus afiliados a la asamblea general extraordinaria, que se celebrará mañana, día 10, a las 3'30 de la tarde, en el Teatro Municipal, con el siguiente orden del día:

Primero.—Nombramiento de mesa de discusión.

Segundo.—Informe de la Comisión nombrada para estudiar el problema de las secciones.

Tercero.—Forma de solucionar el problema de los que pasen de la edad.

Cuarto.—Discusión sobre el aumento de salario.

Quinto.—Asuntos generales.

Esperamos de todos los compañeros su puntual asistencia.

Salud y Revolución.

Girona 9 abril 1937.—Las Juntas de los Sindicatos de la Edificación.

L'estat d'opinió contrari a l'encariment dels queviures estimula el zel del company Conseller municipal de Proveïments, que ha dictat normes que impedeixin els abusos dels comerciants poc escrupulosos i desaprensius.

Darrerament han estat imposa-

des penyores de 100 pessetes a cada un dels següents botiguers de la ciutat, per no tenir exposades al públic les llistes dels preus dels articles de consum:

Fills de Benet Bosch; Jaume Ventura; Miquel Puig; Joan Cerezo; J. Tajà; Teòfil Bosch; Joan Pujol; Josep Rocas; Enric Turró; Lluís Casellas; Salvador Badia i S. A. Rexach.

El que es fa públic a l'objecte de què l'opinió pública conegui els infractors i coadjuvi, amb els seus actes, a l'obra que porta a cap la Conselleria Municipal de Proveïments.

Girona, 8 d'abril del 1937. — L'Alcalde, E. Duran.

Ha marxat a Barcelona per tal de prendre part al grandios miting del P.O.U.M. d'aquesta nit el nos-

tre volgut director de L'ESPURNA company Miquel Martí.

En aquest miting on es fixarà la posició del P.O.U.M. davant els moments actuals, faran ús de la paraula també els camarades Cahuè, Grossi, Palacin i Nin.

Tribunal Popular

El Judici que avui havia de celebrar-se contra Francesc Planella Prats i Isidre Rodeja Vergès, de la població d'Olot, s'ha suspès per tal d'incoar noves diligències.

Aquests individus estan acusats d'assassinat i robatori.

Les darreres informacions llegiu-les a L'ESPURNA

BARCELONA

Brillant actuació lleial a Alcubierre

Comunicats del front d'Aragó El d'ahir nit

Barcelona. — Comunicat del conseller de Defensa al President de la Generalitat:

Al sector d'Osca, intensa acció de la nostra aviació sobre els objectius militars enemics. S'han destruït les fortificacions i volat un polvorí a la posició facciosa d'Ermida de Sta. Quitèria.

L'artilleria enemiga situada a l'interior d'Osca, ha estat batuda per la nostra i per l'aviació lleial, que ha destruït una secció del 75.

Al sector Sud Ebre es consoliden les posicions aconseguïdes ahir. Tots els intents de contraatac enemics han estat rebutjats.

La nostra aviació també hi ha intervingut i ha bombardejat les concentracions faccioses de Vivel del Río i Calamocha.

El d'aquest migdia

Barcelona (2 tarda). — Continua la pressió lleial en diversos sectors del nostre front, ajudats per l'artilleria i l'aviació que bombardeja intensament els objectius militars enemics.

En un atac realitzat per les nostres forces al sector d'Alcubierre han conquistat importants posicions en les que l'enemic estava fortament fortificat. Se'ls hi ha causat vuitanta morts deixant en poder nostre 11 presoners. A més, durant el combat s'han presentat a les nostres files 8 soldats amb armament.

Entre els presoners hi figuren dos oficials, un de Falange i l'altre de l'Exèrcit.

El material recollit és de 2 metralladores, un nombre considerable de fusells i abundant material de guerra. De Vilafranca de l'Ebre s'han presentat a les nostres línies 1 caporal i 2 soldats amb armament.

Les activitats del POUM.

Barcelona (2 tarda). — Regna gran animació entre els afiliats i simpatitzants al P. O. U. M. per a assistir

al monumental miting que aquest partit celebra avui a les 9 i mitja de la nit al Teatre Olímpia.

Els oradors sostindran la necessitat d'un Govern obrer i camperol.

L'ajud als Hospitals de Sang

Barcelona (2 tarda). — El Comitè Local del P. O. U. M. ha lliurat 1000 ptes. per a què siguin destinades a Hospitals de Sang no subvencionats.

El diari oficial

Barcelona (2 tarda). — En la seva edició d'avui el Diari Oficial de la Generalitat publica una ordre suspenent per 6 dies la venda d'or i plata en destí a prótesi dental.

Subscripció pro-material de guerra

Barcelona (2 tarda). — Els donatius per a la compra de material de guerra arriben fins a la data a la quantitat de 26.913'85 ptes.

MADRID

L'aviació lleial ha bombardejat intensament els objectius de Toledo i Valladolid

Madrid, 9.—La nostra aviació ha prestat durant la jornada d'avui valuosos serveis. Ha volat sobre Toledo i ha bombardejat alguns centres militars, entre els quals figuren el Palau Episcopal que és on els facciosos tenen la seva caserna general, la Casa de Correus i Telègrafs i edificis propers a la plaça del Zocodover i altres. Els estralls produïts foren enormes. Els nostres aviadors llançaren nombroses bombes de molts quilos.

També fou bombardejat amb intensitat el sector de les rodalies de Valladolid on les nostres bombes produïren nombrosos incendis. El foc de les bateries antiaèries

faccioses fou molt intens, però els nostres aviadors després de bombardejar l'estació Vallisoletana i desfer i incendiar alguns trens i dipòsits de combustible, feren retornar indemnes els aparells republicans a les seves bases.

També foren bombardejades algunes posicions rebels de la província d'Àvila. Els caces de la República prestaren la seva protecció acostumada sobre el cas de la població de Madrid.

Avanç de uig quilòmetre a la carretera d'Extremadura

Madrid (4 tarda). — Les forces lleials han efectuat aquest matí un avanç de 400 metres als voltants de la carretera d'Extremadura. Hem modificat per això les línies governamentals. L'atac que ha donat aquest brillant resultat ha estat fet per carros d'assalt.

Al mateix temps les forces lleials han atacat a la carretera d'Andalusia.

Front del Nord

Comunicat d'Euskadi

Bilbao (4 tarda). — El comunicat oficial facilitat avui pel govern basc diu que les tropes republicanes han deturat el moviment ofensiu efectuat ahir per les forces rebels que han sofert grans pèrdues.

El coratge de les forces republicanes no s'ha encalmat i prossegueixen amb ardor la tasca de contraatac.

Els bascos de Filipines al costat del poble

Bilbao (4 tarda). — El secretari del govern basc ha manifestat als periodistes que s'havia rebut un cablegrama de Filipines, donant compte que bascos residents a aquella nació segueixen pas a pas i amb orgull la lluita sostinguda a Espanya contra el feixisme. Aquest comunicat acaba dient que s'han recaptat 15.000 dòlars que posen a disposició del govern que presideix el senyor Aguirre. Aquest trametrà als bascos de Filipines les salutacions més carinyoses del poble de Bascònia.

ESTRANGER

S'ensenyarà la instrucció militar a totes les escoles d'Itàlia

Roma (4 tarda). — Hi ha en estudi un projecte de llei que crearà un decret d'ensenyament obligatori de la instrucció militar a totes les escoles italianes.

Itàlia segueix els afalacs a Turquia

Aukara (4 tarda). — La visita de Tataresco primer ministre italià a aquesta ciutat sembla que serà el 19 d'abril festa nacional turca.

L'ambaixador italià a Aukara ha anunciat la visita del conte Ciano per a principis de la tardor.

Vagues a Anglaterra

Londres (4 tarda). — Les vagues de Glasgow efecten a 116 cases de construccions navals. El sindicat de les mines demana que siguin unificats els sous als treballadors.

Francó, a Canàries;
Goded a Balears;
Mola, a Navarra;
Varela al Marroc.

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

MANGADA, a la presó!

Balanç d'una política
democràtica...

CRÓNICA DIÀRIA

per JOAN QUER

Cal emprendre l'ofensiva al front d'Aragó

"En Cataluña no se lucha ni se vence" ha escridassat un barbaquec de la Joventut Socialista Unificada de Catalunya, en el Congrés d'Aliança de la Joventut celebrat a Madrid, l'organització del qual ha anat, naturalment, a càrrec dels ex-comunistes stalinians.

El neoreformisme dependent del Komintern ha jugat molt brut en la qüestió de la inactivitat irritant del front d'Aragó. Ha practicat la tàctica del cop baix. Perquè essent el comunisme oficial part importantíssima del bloc causant del desmuntament de les unitats combatents d'Aragó, s'atreveix, fent l'empipat, a llançar vagues — per ara només vagues — acusacions en l'aire ambient.

Dies enrera, un tal Aníbal Tejada publicava una caricatura al diari "A. B. C." de Madrid — el famós diari d'En Luca de Tena — que era un compendi de grogleria. El front d'Aragó, representat per un milicià, mig adormit sota l'ombra d'una figuera, pescant amb canya, el porró de vi al costat, una peça d'artilleria estacada a l'arbre i el comunicat oficial negatiu a terra, figura que escolta, amb mandra de panxa-content, les notícies de dures batalles que dels altres fronts dona l'altaveu de la ràdio.

Aquesta caricatura infame no ha pas estat reproduïda per la premsa psuquista — tan amiga de recollir qualsevol porqueria anti-trotzkista —. En canvi ho ha estat per "La Batalla", òrgan central del P. O. U. M., per tal que la pobra elucubració mental del valent Tejada pugui ésser coneguda de les heroïques milícies catalanes.

Aquestes milícies han abastament demostrat del que són ca-

paces. Amb equip rudimentari, els primers dies següents a la sublevació feixista empenyeren la reconquesta d'Aragó. Ocuparen poble rera poble, fins a plantar-se a 30 quilòmetres de Saragossa i a les portes d'Osca. Tenim encara a la memòria la batalla que sostingueren les forces del P. O. U. M. per a prendre Tierz. I l'ocupació, pels nostres valents camarades, de Monte Aragon i Estrecho Quinto. Quan aquest Tejada, pinxo de reraguarda, estava teixint l'estúpida injúria, el Batalló de Xoc Rovira, del P. O. U. M., deixava la vida de vint-i-cinc joves i la sang de cinquanta ferits en l'assalt de la "Loma del Maxi-comio".

Les forces revolucionàries del front d'Aragó estan freturoses d'atacar. Volen prendre Osca. Volen prendre Saragossa. Volen ajudar Madrid i Bilbao atacant. Volen, en fi, esclafar el feixisme i consolidar la revolució socialista. CONSOLIDAR LA REVOLUCIÓ SOCIALISTA.

És això el que els cou als desfiguradors del socialisme. I per aquest motiu no han donat, en tot aquest temps, els elements necessaris a les milícies catalanes per a poder emprendre l'ofensiva que hauria de demostrar el que són i el que valen els soldats de la Revolució.

Cal atacar al front d'Aragó. Fóra el mitjà més eficaç per a desbaratar l'ofensiva de Mola als sectors d'Ochandiano i Urquiola, allà al país base. Seria la mesura més contundent per a acabar ràpidament amb aquesta guerra que xucla la preciosa sang del nostre proletariat. Fóra el veritable pla de la victòria, el pla de la pau, el pla del socialisme i no tota aqueixa xerrameca buida i grandiloqüent

G U I O

Contradiccions funestes

A Espanya les grans coses s'han fet sempre soles, deia Gonçal de Reparaz. La nostra revolució, per manca-hi igualment l'artífex, es farà sola o no es farà.

Caldrà reconèixer en aquestes paraules, la dura realitat?

El cas és que el proletariat no ha pas sabut aprofitar tots els resorts que les circumstàncies li confiaren i que podien traduir-se en magnífics auxiliars de la seva causa.

Parlem, concretament, del cinema. Abans del 19 de juliol haguérem polemitzat violentament amb qualsevol que hagués sustentat el criteri que el cinema, a mans de la massa explotada, no seria utilitzat com instrument de propaganda, de cultura revolucionària. És que no havíem abominat mil vegades de les pel·lícules que ens presentava la burgesia? És que no reconeixíem en elles un mitjà de propaganda burgesa?

Natural i lògica hauria estat, doncs, la nostra indignació i la nostra protesta. Però, ai!, com toparia avui amb la realitat...! On havem deixat aquell bon sentit que admetíem devia regir un procés revolucionari? És que avui no tenim consciència del que cal i convé fer?

Sí, companys, confesem-ho: l'arma de propaganda més eficaç

d'histrions, turiferaris i epígons.

"Doneu-nos armes i us donarem Saragossa", han dit les milícies revolucionàries catalanes. Que escoltin i atenguin els que han d'atendre i escoltar. O sí, que facin la maleta, pleguin i se'n vagin.

caç segueix, encara, al servei del règim que ens proposem enderrocar. Les cases productores de Nord Amèrica només treballen per al capitalisme. I són les seves pel·lícules les que nosaltres presentem a la nostra pantalla.

Paradoxes socials! És que ens proposem contradir-nos?

No s'ha fet mai aquesta pregunta el Sindicat únic d'Espectacles Públics?

Com haurem de lamentar tants equívocs, tantès negligències, tantes contradiccions!

GRACIETA

CAMI DEL FRONT

Un company de viatge

El tren fa ja llarga estona que s'ha posat en moviment. La conversa ha florit espontàniament al llarg dels departaments. Hom es pregunta mútuament els regiments a què es pertany, els sectors on es va destinat, les operacions en les quals s'ha pres part, les incidències de la campanya.

Hi ha gent que va al front per primera vegada i escolta amb una atenció obstinada el que diuen i comenten els veterans. L'ambient és una cosa clara i neta. Són uns minyons que van al front moguts per un impuls irresistible. Un impuls tan irresistible, com aquell altre que fa que molta gent tingui aquesta desmesurada afició a quedar-se a casa.

Aquest impuls d'anar al Front té també els seus excessos i el seu picaresc. Heus ací, per exemple, aquest minyó que seu al meu davant. Està més content que un gos amb un os. Mentre al vagó hi ha hagut gent vestida de paisà, l'home s'ha tancat en un mutisme recelós. A aquest minyó, hauria dit qualsevol, n'hi passa alguna. Per les estacions del trajecte hem anat deixant la poca gent que circulava en el tren aliena a les preocupacions de la lluita. Així que el minyó s'ha vist sol amb nosaltres, vull dir amb gent que indubtablement anava al Front, s'ha notat com si li haguessin tret un gran pes de sobre. L'últim viatger "civil" ha tancat la porta del departament, i el minyó ha fet un sospir que ha durat mig quart. Després com volent significar que aquell paisà que acabava de deixar-nos era una cosa així com el darrer lligam que l'unia amb

la reraguarda, l'ha acomiadat fent amb els dos braços aquell gest que ningú va inventar, però que és més vell que l'anar a peu.

Després, en confiança, l'home, el minyó, s'ha explicat. Si a ell l'oblíguessin a anar al front, llançaria un raig de gitzes que no l'aturaria ningú. Perquè ell té l'habitud de fer sempre el revés del que li manen. L'home és així, i ell mateix reconeix que això no és cap cosa per engrescar ningú.

El minyó vivia a Barcelona, fresc i trempat com una rosa. Tenia la "seva" penya. La "seva" penya li era ben bé mitja vida. El 19 de juliol la colla es troba tota al carrer. Ningú els havia cridat. Però les samarretes blanques d'aquells minyons estigueren aquella matinada a tots els llocs de perill. Anaven com uns esperitats allà on hi havia treus. I si eren canonades, encara millor que millor.

La militarada els havia desvetllat l'instint de classe. Sabien, millor dit, presentien, que "allò" anava contra ells. I quan algú dels qui lluitaven a llur costat queia tocat per les bales, els minyons s'alçaven al mig del carrer. I de dins els sortia un crit, que era la síntesi de tot un estat d'ànim: Fills de puta...!

Els seus amics, més ganassos que ell, es feren amb un fusell. Un fusell guanyat a pols en l'assalt a pit descobert d'alguna caserna. Aquell fusell ja no el deixaren mai més. L'instint els deia també que aquella arma en les seves mans era la cosa més important,

(Segueix a la pàgina 2)

Fulletó de L'Espurna 55 - El Taló de Ferro

gades hem reïxit a fer aprovar un impost nacional sobre les rentes i per dues vegades la Cambra Suprema l'ha rebutjat com contrari a la Constitució. Les Cambres estan en mans de les associacions; nosaltres, el poble no paguem prou els nostres jutges. Però, ja vindrà dia....

—En el qual la combinació dels cartels dirigirà tota la legislació, interrompé Ernest, en el qual l'associació dels trusts serà Govern.

—Mai, mai! s'exclamaren els assistents, excitats i combatius.

—Em voleu dir el que fareu quan això sigui un fet? pregunta Ernest.

—Ens sublevarem amb tota la nostra força, digué cridant Mr. Asmunsen, i sa decisió fou saludada amb aprovacions tupidetes.

—Serà la guerra civil, féu observar Ernest.

—Guerra civil, que ho sigui! respongué Mr. Asmunsen, aprovat amb noves aclamacions.

No hem oblidat les grans gestes dels nostres avantpassats. Per les nostres llibertats estem disposats a combatre i a morir!

Ernest digué somrient:

—No oblideu, senyors, que suara estavem tàcitament d'acord sobre que el mot llibertat significa per a vosaltres la llicència d'esprèmer el pròxim per tal de treure beneficis.

Animats que estaven de disposicions bèliques, tots els convidats s'encengueren de còlera amb aquesta rèplica, però la veu de l'Ernest dominà el tumulte.

—Una pregunta, encara, senyors: dicu que us sublevareu amb tota la vostra puixança quan vindrà el moment de que el Govern estarà entre les mans dels trusts; s'ha de creure que llavors el Govern emprarà contra vosaltres l'exèrcit regular, la marina, la milícia, la policia, en un mot tota la màquina de guerra organitzada als Estats Units. Quina serà doncs la vostra força, la de vosaltres?

La consternació aparegué en totes les cares. Sense donar-los temps de tornar en sí, l'Ernest els assentà un altre directe.

—No fa gaire temps, féu memòria, el nostre exèrcit regular no tenia més de cinquanta mil homes. Però aquests efectius d'any en any ha anat augmentant; avui ja son tres-cents mils.

I, reiterant l'atac:

—No és això sol. Mentres vosaltres us entreteniu a perseguir activament la vostra fantasma favorita, el benefici, i que improviseu homelies cantant la vostra mascota estimada, la competència, unes altres realitats encara més puixants i cruels han estat estructurades per la combinació. Hi ha la milícia.

—Si és la nostra força! s'exclamà Mr. Kowalt. Amb la milícia repel·lirem l'atac de l'exèrcit regular.

—Es a dir, que vosaltres en persona entraríeu en la milícia, replicà l'Ernest, i que us enviaren al Maine, a la Florida, a les Filipines o a un lloc quissvulla, per a aplastar

als vostres camarades revoltats en nom de la llibertat. I mentrestant, els vostres camarades del Kansas, del Wisconsin o d'algun altre Estat entrarien a la milícia o vindrien a Califòrnia per a negar en sang la vostra mateixa guerra civil.

Aquest cop s'escandalitzaren de bò, i quedaren sense paraules. Per fi Mr. Owen marmotejà:

—Nosaltres no ens allistariem a la milícia. No seriem tan ingenus.

—Ernest esclatà amb una gran rialla.

—No compreneu tota la combinació que es ha realitzat. No us en podríeu escapar. Fóreu incorporats per força a la milícia.

—Existeix una cosa que se'n diu el dret civil, va insistir Mr. Owen.

—No pas quan el Govern proclama l'estat de setí. El dia que parléssiu d'alçar-vos en massa, la vostra massa es giraria contra vosaltres. Seríeu de grat o per força ficats a la milícia. Acabo de sentir algú que ha pronunciat el mot d'habeas corpus, el que tindríeu a tall dels habeas corpus seríeu els